

Яворова повість

Богдан-Ігор Антонич

Мала балада

Мав дяк в селі найкращу доню,
дівчину явір покохав.
Почула плід у свому лоні
по ночі, п'яній від гріха.

Дізнавшись, дяк умер з неслави,
мов ніч похмурний був і гнівний.
Кущем, як мати, кучерявим
росте син явора й дяківни.

31 березня 1935